

dæmningsforetagender, nemlig at de Bedkom-
mende skulle søge at affinde sig med alle de
tilgrændsende Lodsseiere, eller med dem, der
maatte siges at have en lovlig Interesse i,
hvorvidt det omhandlede Foretagende bliver
udført eller ikke, ogsaa er iagttaget her. Denne
Des Dpfylbning er nemlig fremkommen med
Samtykke ikke blot af Krigs- og Marinemi-
nisteren, men ogsaa af Indenrigsministeren og
Finantsministeren, saaledes at jeg ikke skjøn-
ner rettere, end at det ikke kan være tvivlsomt,
at det, om end Staten tidligere kan have haft en
Ret over denne Grund ganske sikkert maa an-
ses for at være umuligt at sætte den igien-
nem. Det ærede Medlem talte om de bety-
delige Bærdier, der fra Statens Side skulde
være bortgivne ved de Arrangements, som i
sin Tid bleve truffne med Hensyn til denne
Des Dpfylbning; men det ærede Medlem maa
ikke overse, at Bærdien først er fremkommen
ved, at der er sket en Dpfylbning; der har ikke
været Tale om nogen Bærdi af Grunden den
Gang, man gik ind paa at tillade Kjøben-
havns Havnevesen at oplægge Mudder paa
den, og dersom der ikke nu var nogen Dp-
fylbning, tvivler jeg om, at det ærede Med-
lem vilde have kunnet tænke paa overhovedet
at opstille nogen Fordring om en Betæ af
denne Grund, men i intet Tilfælde kunde
han have tænkt paa en Afgift som den, han
her har bragt i Forslag. De store Bærdier,
som nu ere bragte tilveie, flydes altsaa al-
deles ikke Staten eller nogenjomhelst For-
anstaltning fra dennes Side, men ene og alene
Kjøbenhavns Havnevesen, og dette har saale-
des efter den almindelige Praxis i vort Land,
efter de almindelig antagne Retgrundsetnin-
ger erhvervet sig en fuldstandig Eiendomsret
over dem, hvorfor jeg for mit Bedkommende
paastaar, at en Fordring om en Betæafgift af
Grunden nu maa anses for at være uretlig.
Det ærede Medlem har ogsaa undladt at an-
vise de Betæ, ad hvilken det overhovedet skulde
være muligt at flasse denne Afgift tilstede, med-
mindre han netop har henvendt sig til Krigs-
ministeriet, fordi han maatte erkjende, at det
gjennem sædvanlige Retsmidler ikke vilde være
muligt at kunne opnaa Fyldestgjørelsen af hans
Forslag. Jeg maa endnu bemærke med Hensyn

til dette Anslagende, at det lige fra det
Dieblit, da der blev Spørgsmaal om at op-
fylde Resshaløsen, har været en Tanke, som
har været ledende ved hele denne Sags Ord-
ning, nemlig den, at man netop har villet,
at der paa det Stykke af den, hvorover der for
Tiden er disponeret til Anlæg af et større
Skibsværft, skulde anbringes et saadant. Den
oprindelige Tanke i hele Planen er den, at
den sydlige Del af Den, den, som ligger nær-
mest ved Batterierne, skulde forbeholdes Havnen
til Oplagsplads for dens egne Redskaber, til Anlæg
af Dampmuddermaskiner og Sligt, at den mod-
satte Ende, nemlig den nordlige, skulde tjene
til Ballastplads for Skibsfarten i Kjøbenhavns
Havn, medens den midterste Del af Den skulde
tjene til at afhjælpe et Savn, som gennem en
Række af Aar har været følt her, og som
meget hyppig høirostet er paatalt, nemlig, at
man ikke var i Stand til at kunne hjælpe
havarede Skibe eller overhovedet til at kunne
foretage nogen alvorlig Reparation af Skibe,
som maatte søge herind. Det er ikke saa
Gange bebreidet de bedkommende Autoriteter,
at man ikke i Kjøbenhavn havde et saadant
Etablisement, men at man tvang Folk til at
gaa over paa den modsatte Side af Sundet,
hvor man i Tide har sørget for at have den
Slags Etablisementer. Det har været en saa
gjennemgaaende Tanke i den hele Havneplan
at sørge for at afhjælpe dette Savn, at man
endog i sin Tid har tænkt paa for offentlig
Regning at etablere Beddinger og Værksteder
derude for at afhjælpe det, og jeg veed ikke,
om det ærede Medlem skulde være vidende om,
at Spørgsmaalet for en Del Aar siden, jeg
tror i 1862 eller i alt Fald var det; i Tred-
ferne, var meget nær ved at realiseres, idet
en Ingenieur — saavidt jeg husker, var hans
Navn Gamborg — havde sat sig i Forbin-
delse med forffjellige Pengemænd her. Der
forelaa da en allerede approberet Overenskomst

 Rettelser.

Sp. 5652, Lin. 6 f. n.: „1857—68“, læs: „1867—71“.
— 5653, Lin. 6 f. o.: „1857—68“, læs: „1867—71“.